

Sodišče: Višje sodišče v Ljubljani

Oddelek: Gospodarski oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSLJ:2015:I.CPG.1525.2015

Evidenčna številka: VSL0073692

Datum odločbe: 18.11.2015

Senat, sodnik posameznik: Renata Horvat (preds.), Nada Mitrović (poroč.), Vesna Jenko

Področje: ZAVAROVANJE TERJATEV

Institut: začasna odredba za zavarovanje denarne terjatve - subjektivni pogoj za izdajo začasne odredbe - insolventnost - nevarnost zaradi skrivanja, odtujevanja ali drugačnega razpolaganja s premoženjem

Zveza: ZIZ člen 270, 270/2.

Jedro

Trditve, da je tožena stranka insolventna, da njeno nepremično premoženje ne predstavlja ustreznega premoženja za poplačilo terjatev upnikov in da tudi ne pridobiva več zadosti denarnih sredstev za plačilo njenih dospelih obveznosti do upnikov, so odločilne za presojo pogojev insolventnosti dolžnika, ne pa za presojo subjektivnega pogoja za izdajo začasne odredbe v zavarovanje denarne terjatve.

Izrek

I. Pritožba se zavrne in se izpodbijani sklep potrdi.

II. Pritožnik sam nosi svoje pritožbene stroške.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je na predlog tožeče stranke s sklepom VI Pg 246/2015 z dne 10. 8. 2015 izdalo začasno odredbo, s katero je zaradi zavarovanja terjatve tožeče stranke 19.020,00 EUR z zamudnimi obrestmi in izvršilnih stroškov v višini 227,35 EUR, odredilo nalog organizacijam za plačilni promet, da morajo dolžniku ali komu drugemu po dolžnikovem nalogu odreči izplačilo navedenih zavarovanih zneskov z njegovih transakcijskih računov, zlasti z računa pri Poštni banki Slovenije d.d., ter da vodilna OPP odpre poseben depozitni račun, na katerega se denarni zneski do višine zgoraj navedene terjatve deponirajo, vse s ciljem poplačila terjatve tožeče stranke. Tožena stranka je zoper sklep ugovarjala. Sodišče prve stopnje pa je z uvodoma citiranim sklepom ugodilo ugovoru tožene stranke z dne 24. 8. 2015, sklep VI Pg 246/2015 je razveljavilo in postopek zavarovanja z začasno odredbo ustavilo (I. točka izreka). Razveljavilo je še

opravljena izvršilna dejanja (II. točka izreka).

2. Tožeča stranka se je zoper sklep pritožila, uveljavljala je pritožbene razloge zmotne uporabe materialnega prava, zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ter bistvenih kršitev določb postopka. Višjemu sodišču je predlagala, da pritožbi ugodi in izpodbijani sklep spremeni tako, da ugovor tožene stranke kot neutemeljen zavrne in sklep o zavarovanju s predhodno (pravilno začasno) odredbo vzdrži v veljavi, podredno pa, da napadeni sklep razveljavi ter zadevo vrne v ponovno odločanje prvostopenjskemu sodišču. Priglasila je pritožbene stroške.

3. Tožena stranka, ki ji je bila vročena pritožba 19. 10. 2015, nanjo ni odgovorila.

4. Pritožba ni utemeljena.

5. Ključni razlog, zaradi katerega je sodišče prve stopnje ugodilo ugovoru tožene stranke, je v presoji, da je uspela ovreči trditve tožeče stranke, na katerih je ta utemeljevala izpolnitev zakonskega besedila iz drugega odstavka 270. člena ZIZ, ki določa: Upnik mora verjetno izkazati tudi nevarnost, da je zaradi dolžnikovega odtujevanja, skrivanja ali kakšnega drugačnega razpolaganja s premoženjem uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena.

6. Tožeča stranka je pogoje iz drugega odstavka 270. člena ZIZ v predlogu za izdajo začasne odredbe utemeljevala s trditvami, da ima tožena stranka v zadnjem času težave pri poslovanju, da njena plačilna sposobnost pada, da je enega od dveh TRR v RS zaprla in da je tožeča stranka prepričana, da je tožena stranka odprla še en račun v tujini, posebej spričo tega, da družbenik izhaja iz Češke republike. Nadalje je še trdila, da tveganje plačila potrjujejo nedavne lastniške spremembe v družbi, saj je od 17. 3. 2015 družba imetnica 97% lastnega deleža v družbi ter da taka sprememba v lastniški strukturi nakazuje na "zgodbo, ki se ponavadi konča s stečajem ali izbrisom iz sodnega registra ..." Na podlagi teh trditev je sodišče prve stopnje v sklepu o začasni odredbi ugotovilo, da obstoji nevarnost, da bo brez izdaje začasne odredbe uveljavitev terjatve tožeče stranke onemogočena ali precej otežena. Na ugovor dolžnika, da tožeča stranka ni z ničemer izkazala subjektivnega pogoja za izdajo začasne odredbe, torej, da je tožena stranka odtujevala, skrivala ali drugače razpolagala s premoženjem, je tožeča stranka odgovorila, da je podala trditve v zvezi s subjektivnim ravnanjem tožene stranke (glede pridobitve lastnega deleža v družbi, ki glede na življenjske izkušnje privede do stečaja, ki se konča brez razdelitve upnikom ali z izbrisom iz sodnega registra brez likvidacije), poleg tega pa je na naroku dne 10. 9. 2015 v zvezi z ugovorom tožene stranke, da ne odtuja svoje premoženje še zatrjevala, da je tožena stranka v času od 11. 3. 2015 prodajala nepremičnine, da tudi tekom tega postopka razpolaga s svojim premoženjem in da obstaja bojazen, da tožeča stranka brez zavarovanja ne bo dosegla poplčila svoje terjatve, če z njo v pravdi uspe. Tožeča stranka pa je na te navedbe odgovorila, da glede na trditve v predlogu za izdajo začasne odredbe lastniška sprememba v kapitalu družbe ne predstavlja razpolaganja s premoženjem niti na to ne kaže že sama po sebi; da predstavlja premoženje tožene stranke zemljišče v Lescah, vredno okoli 650.000,00 EUR, stanovanje v centru Ljubljane, vredno okoli 70.000,00 EUR, poleg tega pa je imela tožena stranka v prvi polovici leta za 405.742,00 EUR prejemkov, nima pa neporavnanih dospelih obveznosti. Glede zaprtja enega transakcijskega računa je trdila, da je šlo za ukrep racionalizacije, da pa so trditve o odprtem transakcijskem računu v tujini neutemeljene in nedokazane. Te trditve je tožeča stranka prerekala.

7. Sodišče prve stopnje je ugovoru ugodilo na podlagi ocene, da tožeča stranka ni uspela s stopnjo verjetnosti izkazati, da tožena stranka v izogib obveznostim do upnikov skriva ali odtuja premoženje. Pritrdilo je toženi stranki, da je lastnica zadostnega (ustreznega) premoženja, na podlagi katerega lahko poplača svoje

obveznosti. Da se plačilu dospelih obveznosti ne izogiba pa je ocenilo na podlagi mnenja AJPES (B25), ki pod točko B, ki se nanaša na finančno disciplino navaja, da pravna oseba nima dospelih neporavnanih obveznosti.

8. Tožeča stranka neutemeljeno očita sodišču prve stopnje, da se ni opredelilo do načina poslovanja tožene stranke v zvezi z obremenjevanjem in prodajo nepremičnin, saj je pritrditi toženi stranki, da so bile trditve tožeče stranke o tem, da so posli tožene stranke čudni, premalo konkretizirane, da bi na njihovi podlagi lahko sodišče prve stopnje zavrnilo ugovor tožene stranke, da ne skriva premoženja in da njena sredstva na računu zadoščajo, da bo upniku njegovo terjatev plačala, v kolikor bo v pravdi z zahtevkom uspel. Drugačne pritožbene trditve v smeri, da tožeča stranka izkazuje slabo finančno stanje, niso utemeljene. Trditve, da je tožena stranka insolventna, da njeno nepremično premoženje ne predstavlja ustreznega premoženja za poplačilo terjatev upnikov in da tudi ne pridobiva več zadosti denarnih sredstev za plačilo njenih dospelih obveznosti do upnikov, so odločilne za presojo pogojev insolventnosti dolžnika, ne pa za presojo subjektivnega pogoja za izdajo začasne odredbe v zavarovanje denarne terjatve. Z začasno odredbo, ki jo je sodišče prve stopnje izdalo, tožeča stranka ne more preprečiti dolžniku, da predlaga stečaj; lahko pa ga prehti s svojim predlogom za začetek stečajnega postopka in v tem postopku doseže tudi omejitev razpolaganja dolžnika s prezadolženim premoženjem. S pritožbo zoper izpodbijani sklep pa tožeča stranka neutemeljeno uveljavlja trditve, da bo tožena stranka s predhodnimi zaznambami vrstnega reda na svojih nepremičninah po prodaji teh nepremičnin, upnikom onemogočila poplačilo iz tega premoženja. Na navedenih trditvah tožeča stranka ni utemeljevala začasne odredbe, zato na njihovi podlagi ni bila niti izdana. Ni pa tožeča stranka uspela ovreči ugovora tožene stranke, da v tujini nima drugega računa in da se prihodki stekajo na edini odprt transakcijski račun v RS. V to smer dokazov ni predlagala. Zato je neutemeljen pritožbeni očitke, da so dejanski in pravni zaključki sodišča glede obstoja pogoja iz drugega odstavka 270. člena ZIZ v nasprotju z izvedenimi dokazi.

9. S tem pa se izkaže, da sodišče prve stopnje ni zmotno uporabilo materialnega prava. Ker je že pravilna presoja, da je tožena stranka uspela izpodbiti subjektivni pogoj za izdajo začasne odredbe v zavarovanje denarne terjatve, zadoščala za razveljavitev izdane začasne odredbe, pritožbeno sodišče drugih podlag za odločitev iz obrazložitve izpodbijanega sklepa ni presojalo. Neutemeljeno pritožbo je zavrnilo in izpodbijani sklep potrdilo (2. točka 365. člena ZPP v zvezi s 15. in 239. členom ZIZ). Ker pritožnica s pritožbo ni uspela, ni upravičena do povrnitve pritožbenih stroškov.

Datum zadnje spremembe: 11.04.2016